

[Veistrup.]

Øjeblik, end da man fastsatte Beløbet Størrelse. Derfor tillod jeg mig ogsaa i 1927 her i Tinget at stille et Ændringsforslag, som gik ud paa at nedsætte det Beløb, som da var til Rest, ca. 20 Mill. Kr., med 20 pCt. I Kraft af den simple Ting, at man fra alle Sider krævede Parikronen respekteret, og at da ganske særlig det konservative Folkeparti og Venstre krævede det, mente jeg, at naar man skulde have Parikronen respekteret i alle andre Forhold, maatte man ogsaa have det i dette specielle Forhold. Den højtærede Forsvarsminister afviste den Gang Kravet. Nu har vi imidlertid en Forsvarsminister, som har en ganske anden Opfattelse af dette Spørgsmaal, og som jo — det tør jeg vel sige under Henvisning til det Valg, der har fundet Sted — er i Overensstemmelse med den langt overvejende Del af Befolkningen, en Forsvarsminister, som er villig til at give denne Opfattelse sin Tilslutning. Derfor spørger jeg de ærede Medlemmer, der har talt for Venstre og det konservative Folkeparti, om man nu ikke kunde tænke sig, efter at Forsvarsministeren har givet Sagen sin Tilslutning, at gaa med til en betydelig Nedsættelse af dette Beløb i Kraft af, at vi nu har faaet den fuldtvoksne Krone. Det forekommer mig, at det dog vilde være meget rimeligt, om man gjorde det, i alt Fald synes jeg, at en Udsættelse af disse Bevillinger vil være i højeste Grad paa-krævet. Det er urimeligt at kræve disse Udgifter præsterede, idet vi ganske sikkert staa overfor en fuldstændig Nyordning paa hele dette Omraade. Alt taler derfor for, at man gaar til en Vedtagelse af det forelagte Lovforslag. Jeg havde for mit Vedkommende ønsket, at man kunde udskyde hele Bevillingen, men jeg forstaaer af den højtærede Ministers Udtalelse, at der er foretaget Bestillinger i Udlandet paa et tidligere Tidspunkt, og det maa man selvfølgelig bøje sig for.

Naar Venstres ærede Ordfører (Hauch) før udtalte, at vi ikke maatte gøre os store Forhaabninger om at faa Forslaget gennemført, beklager jeg det. Jeg har virkelig gjort mig Forhaabninger om noget saadant, saa meget mere som man i 1927 gennemførte noget lignende. Man udskød Anvendelsen af det Beløb, der skulde til i Henhold til Loven, et Aar og nedsatte det med 2 Mill. Kr. Det forekommer mig, at det vilde være rimeligt paa nærværende Tidspunkt at gaa ind paa en lignende Udskydelse.

Det ærede Medlem sagde, at han ikke vilde foregribe Begivenhederne. Men det er

jo netop det, der sker, hvis vi alle er enige om, at der skal en Nyordning til. Da er det netop at foregribe Begivenhederne, naar man anskaffer en hel Del Materiel, som man maaske slet ikke faar Brug for under Nyordningen. Hvis nogen vil foregribe Begivenhederne, er det derfor netop det ærede Medlem saavel som den ærede sidste Taler (Ellinger), der syntes at foregribe Begivenhederne i den Forstand, at han i stor Udstrækning talte om Afrustningsforslaget i Stedet for om det foreliggende Lovforslag. Jeg indrømmer, at der naturligvis er en Forbindelse, men i øvrigt forekommer det mig, at det var en Tale, som man meget vel kunde ventet med til Afrustningsforslagets Behandling.

Det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Hauch) sagde dernæst, at han haabede paa en fredelig Løsning af Militærspørgsmaalet. Jeg forstod det saaledes, at der skulde tilvejebringes Enighed om Spørgsmaalet; men det er dog tvivlsomt, om det Standpunkt, som det ærede Medlem indtog, skulde opfattes som første Begyndelse til en saadan fredelig Løsning.

Det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Ellinger) gjorde en Del Bemærkninger, som vi for Resten har hørt før — det vil sige ikke de franske, men dem havde jeg heller ikke saa forfærdelig meget Udbytte af. Jeg kommer her til at tænke paa en lille Historie, jeg hørte for nogen Tid siden. Der var kommet en Mand hjem fra Udlandet, han havde fartet rundt i Verden og kunde en hel Del Sprog. Han sagde saa til en skikkelig Bondemand, han sad og talte med, at han kunde sige en bestemt Sætning paa saa og saa mange Sprog, hvorpaa den gamle Mand sagde: Sig mig det paa Dansk. Jeg havde nær sagt det samme til det ærede Medlem: Sig mig det paa Dansk. Det ærede Medlem beskæftigede sig en Del med den højtærede Statsministers, Hr. Staunings Tale, og han havde set i de store udenlandske Blade, at de i Virkeligheden ikke havde beskæftiget sig med den. Det er underligt nok, for jeg havde ellers forstaaet det saaledes, at den Stilling, den højtærede Minister har taget sammen med sine Kolleger og os andre i det saakaldte Afrustningsspørgsmaal, netop var en Stilling, der havde vakt uhyre Opsigt. Det ærede Medlem var ogsaa inde paa, at noget saadant kunde aldrig gaa, og han fremførte derom en hel Mængde Udtalelser rundt omkring fra. Men det forekommer mig da, at det ærede Medlem kommer til at bevise det stik modsatte af, hvad han vilde. Trods det, at Afrustningstanken var fremsat paa